

KOMUNIKAZIO ZIENTIFIKOAREN ERREZETAK

Posted on 04/04/2012 by Naider

Ezagutza, elementu lurrunkor, ukiezin eta global gisa, ez ditu mugak ulertzen. Haren inguruan sortzen den negozioan, izaera eta jatorri ezberdinetako eragile ugari daude, taula global bat, zeinetan joerak azaltzen diren, baina ez arauak eta horren bidez mugitzeko, erabakigarrian eta jokatzeko beldurrik gabe egin behar da. Komunikazioa eskuz esku pasatzen uzten duen eta bere oihartzuna eta eragina ziurtatzen duen ezagutza hori inguratzen duen halo gisa ulertzen dut.

Zientziatik pixkanaka eta atsedean gutxierekin lan egiten dugu, planetan sortzen ari garen misterio eta arazo ugari irtenbideak bilatzeko. Ez da magia, ez fedea, ez istorioa, zientzia da; milaka pertsona eta milioika ordu daude. Bata zuriz jantzitako armadak dira, ekuazioak, formulak, soluzioak... merezitako arreta eskatzen dutenak.

Milaka ezezagunek egindako ahalegin guzti hauek, jakin gabe, egunero, goizero, argia ematen dute gure mahaietan. Albiste, argitalpen zientifiko edo, gutxitan, prentsa orokorrean, lasaitasunez irakurtzen ditugu gure garapena hobetzeko proposatutako aurkikuntza, emaitzak eta irtenbideak. Berrikuntza, patente eta hobekuntza askok ez dute inoiz argia ikusiko, edo ez behintzat behar luketen argia. Proiektzio eta hedapen ezak lurpeko kateen bidez edo publiko orokorrarengana iristen ez diren *ekoiztetxe independenteen* bidez ematen du zientzia. Horrela, gure buruzagien artean, hedabide orokoristen artean... ugariak diren ukapenari eta ezkortasun ilustratuari atea zabalik uzten zaio eta herritarren erdia entzuteari uko egiten diodan diskurtso apokaliptiko batean murgildu du. Uste dut zientziaren komunikazioaren hobekuntza batek TODOVAMAL oihukatu zigun lkeako publizitate kanpaina hark ongi ilustratutako momentuei argitu eta errotiko buelta eman diezaiekeela.

Teknologiak existitzen direla ikusten duzunean, arazoek konponbidea dutela, besterik gabe ez direla aplikatzen, galdetzen al zaizu (edo haserretzen) zergatik zientzia, ondo egosita egonda ere, ez den platera iristen? Arrazoietan pentsatuz eta klase politikoaren artean bizi den utzikeriarekin lotutakoak atzean utzita, susmatu gabeko garaietatik zientziak eta politikak ez dutela elkar ulertzen eta, gaizki parekatuta dagoen dibortzio batean bezala, komunikazioa gutxienekoa da.

Bien artean dagoen ulermen arazo nagusia kanal anitzekoa eta noranzkoa da. Zientzia konplexua da berez, bere garaiak desberdinak dira, ez da ulergarria pasatzen dutenentzat eta, hortaz, eksklusiboa da... ikerketak zalantzak dira, asko epe luzekoak, emaitzak konplexuak dira, hizkuntza teknikoa eta batzuetan zaila da haren aplikagarritasuna ikustea. Politika aztertzen gelditzen bagara, ikusten dugu motza dela, unean unean aplikagarriak eta exekutagarriak diren elementuak behar dituela, datu ukaezinak ematen, neurri ukigarriak, ulergarriak eta populistak hartzen dituela.

Elkar ulertzearen aldeko bi polo kontrako hauekin, oraindik artikulatu gabe dagoen eta orain arte erabili gabeko elementuak behar dituen komunikazioaren dimentsio berri bat aurkezten zaigu, borondate dosi handitik hasita. Baina baita, bitartekaritza figura berrien prozesuan parte hartzearena ere.

Elkarbizitzarako eta ulermenerako espazio neutral bat eraiki behar dugu. Ez da zientzia politizatzea, ezta gure hiriak zuzentzen dituzten zientzialariei buruz ere. Baina biek elkarrekin lan egitea eta sinergiak bilatzea eskatzen du abangoardian gobernatzeko eta eraginkortasunez ikertzeko.

Prozesua konplexua da, baina ez dago galtzeko astirik, asko dira jada zubiak finkatu dituzten herrialdeak eta horren emaitza dira haien zifrak eta aurrerapen ona. Metodologia eta tresnak neurri diseinatu behar dira, baina zerikusi handia izango dute itzulpenarekin -hizkuntza batetik bestera-, ziurgabetasuna kudeatzeko teknikekin, elkarrizketa sustatzeko eta batez ere lan bateratuarekin. Puntu honetan hirugarren puntu bat sartuko genuke, gizartea prozesuetan parte hartzea suposatuko lukeena, prestakuntzaren ondoren, baina hau beste kapitulu bat da.

There are no comments yet.